

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

- створення груп потужних банків;
- зменшення податкового тиску;
- упорядкованість фінансових потоків;
- започаткування структурно-інституційного перетворення банківської системи, ефективна реорганізація підприємств.

Для реалізації та розвитку таких завдань потрібно спрямувати всі зусилля органів виконавчої та законодавчої влади.

Отже, в кінці ХХ століття фінансова система ринкової економіки, не беручи до уваги всі проблемні питання, досягла дуже високого рівня свого розвитку в національному та глобальному масштабах.

Це проявляється через:

- підвищений рівень зосередження на фінансові ресурси, як на рівні найбільших корпорацій і банків, так і рівні бюджетної системи країни з розвинутою ринковою економікою і міжнародних фінансових організацій;
- підвищений рівень співвідношення фінансових ринків на базі новітніх інформаційних технологій, які знаменують перехід всієї економічної системи [3, 28].

Отже, на даний момент в нашій державі, як економіка так і приватний сектор знаходяться на однаковому рівні, а тому виникає обов'язковість проведення бюджетних реформ. Питання бюджетної реформи повинні бути спрямовані на залучення бюджетних інструментів, для того щоб скоротити системи субсидій і в свою чергу стимулювати інвестиції. Також правильна упорядкованість бюджетного режиму в плані міжнародної торгівлі та зміни у системі обмінного курсу.

Для того щоб підвищити прогресивність змін у системі податкового регулювання, необхідно швидко впроваджувати елементи фінансової і стабільної політики: доцільно висвітлити обсяги фінансових ресурсів країни та зробити перерахунок витрат за кожним напрямом бюджетної системи, змінити підходи до соціальної політики щодо підтримки малозабезпечених верств суспільства, побудувати нову структурну основу банківської систему.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вісник НБУ / науково - практичний журнал. - 2012. - №10. - Режим доступу до журн.: www.visnyk.gov.ua
2. Полозенко Д.В. Фінансова система України і бюджетний процес: сутність та шляхи їх удосконалення // Фінанси України. – 2006. - №11. – С. 18-25.
3. Череп А.В. Особливості розвитку сучасної фінансової системи в ринкових умовах // Економіка та держава. – 2006. - №6. – С.28-30.
4. Стукало Н.В. Глобалізація та розвиток фінансової системи України // Фінанси України. – 2005. – №5. – С. 29-35.
5. Луніна О. Проблеми і перспективи розвитку системи державних фінансів в Україні // Фінанси України. – 2010. - №2. – С. 3-12.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ БОРОТЬБИ З ІНФОРМАЦІЙНИМ ТЕРОРИЗМОМ

Кульба М. П.

*аспірант кафедри АГПФЕБ юридичного факультету
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Пахомов В. В.

к.ю.н., доцент, доцент кафедри СМП юридичного факультету

В останні роки проблема кіберзлочинності почала притягувати до себе все більше і більше уваги. Кожна розвинена країна, в міру своїх можливостей намагається якомога ефективніше протидіяти даній загрозі і не тільки лише по відношенню до громадян своєї країни, але і по відношенню до національної безпеки в цілому. Для забезпечення цих цілей, державами створюються відповідні органи, які діють виключно заради забезпечення відповідного рівня інформаційної безпеки.

Нажаль, на даний момент в Україні подібного органу не існує. Весь процес протидії інформаційному тероризму(медіа-тероризму та кібертероризму), відповідно до законопроекту “Про кібернетичну безпеку України” буде розподілений між багатьма органами виконавчої влади, такими як: Кабінет Міністрів України, Міністерство оборони України, Генеральний штаб Збройних Сил України, Служба безпеки України, Міністерство внутрішніх справ України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України[1].

Навіть не зважаючи на те, що загальне керівництво у сфері кібернетичної безпеки України здійснюватиметься Президентом України, гідного рівня вирішенні усіх можливих проблем ми скоріш за все не отримаємо.

Окремі питання з даної теми розглядалися такими вченими як: Д. Дубов, М. Ожеван, О.Гриценко, В.Іванова, Є.Макаренко та інші.

Метою роботи є визначення основних напрямків реформування нормативної бази у сфері боротьби із кіберзлочинністю, як першочергово кроку в плані створення єдиного державного органу діючого лише у сфері боротьби з кіберзлочинністю.

Почати хотілося б з того, що в більшості випадків вітчизняне нормативно-правове поле у сфері інформаційної безпеки оперує дефініціями визначень яких фактично немає. На сьогоднішній день можна виділити три основні проблеми (які тісно пов'язані між собою), що ускладнюють боротьбу проти злочинів в кіберсфері:

1. Відсутність не просто усталених визначень ключових термінів («кіберпростір», «кібербезпека», «кіберзахист», «кібератака», «кібервійна», «кібертероризм», «кіберзброя», «кіберінфраструктура», «критична кіберінфраструктура»), але й таких, що можуть ефективно застосовуватись в практиці правоохоронної діяльності.

2. Несформованість (не реформованість) чинного нормативно-правового поля.

3. Відсутність Єдиної загальнодержавної системи протидії кіберзлочинності із відповідним нормативним забезпеченням. Водночас боротьба із кіберзлочинністю та протидії кіберзлочинам залишається організаційно розпорошеною.

З метою вирішення цих проблем та неупорядкованості нормативно-правового поля державними безпековими інституціями проводиться цілий ряд заходів. Базою для них стало рішення Ради національної безпеки і оборони України від 17 листопада 2010 року «Про виклики та загрози національній безпеці України у 2011 році», яке затверджено Указом Президента України від 10 грудня 2010 року № 1119/2010.

Боротися з подібними проблемами можна за допомогою інтеграційного підходу. Уряди багатьох країн йдуть сьогодні шляхом створення на державному рівні комплексних систем інформаційної безпеки шляхом об'єднання зусиль державних органів, представників бізнес-співтовариств і громадських організацій.

Також, одним з яскравих прикладів вирішення цих проблем є Указ Президента “Про затвердження Річної національної програми співробітництва Україна - НАТО на 2016 рік”. Ціллю даного співробітництва, є отримання корисного досвіду України

у сфері протидії кібертероризму, можливість перейняти корисні навички у закордонних спецслужб і звичайно, саме головне, модернізувати нормативно-правову базу регулювання інформаційної безпеки[3].

Зважаючи на вищесказане вважаю доцільним:

1. Провести засідання Ради національної безпеки і оборони з метою більш повного обговорення на найвищому рівні проблем забезпечення кібернетичної безпеки України.

2. Якомога скоріше вдосконалити та прийняти Верховною радою України законопроект «Про кібернетичну безпеку України»;

3. Одночасно вдосконаленням та прийняттям законопроекту «Про кібернетичну безпеку України» доцільним є розпочати підготовку і «Стратегії кібернетичної безпеки України». Це дозволило б Президенту України, одночасно їх ухваленням згаданого законопроекту Верховною Радою України, оперативно закінчити формування основних концептуальних документів в даній царині.

4. Активно приймати участь у міжнародному співробітництві у сфері протидії кібертероризму для отримання додаткового досвіду;

ЛІТЕРАТУРА:

1. Проект Закону про кібернетичну безпеку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=47240

2. "Проблеми чинної вітчизняної нормативно-правової бази у сфері боротьби із кіберзлочинністю: основні напрями реформування". Аналітична записка. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/articles/454/#_ftn1

3. Про затвердження Річної національної програми співробітництва Україна - НАТО на 2016 рік / Указ президента України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/45/2016/print1457884700220715>

ПОНЯТТЯ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ ТА ЇЇ ЕЛЕМЕНТИ: ТЕОРЕТИКО - ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Литвиненко Я. В.

*студентка В курсу юридичного факультету
Сумського державного університету*

Гаруст Ю. В.

*д.ю.н., доцент кафедри АГПФЕБ юридичного факультету
Сумського державного факультету*

Фінансова система виникла з появою держави і нерозривно пов'язана з її функціонуванням, і від її стану залежить розвиток економіки та всіх сфер суспільного життя[1]. На думку видатного українського науковця Нестеренко А.С. за допомогою фінансової системи держава накопичує і використовує фінансові ресурси на виконання своїх функцій. Формування системи фінансових органів та інституцій в Україні сьогодні є надзвичайно актуальним, оскільки від правильності вирішення цього питання залежить як ефективність функціонування державних органів, так і стабільність розвитку економіки країни, загалом. Тому важливим є питання вдосконалення системи фінансів України, яка все ще перебуває на стадії становлення і потребує контролю з боку органів управління країною. Крім того, правильна фінансова модель не лише стимулюватиме виробника, а й забезпечить ефективність фінансових відносин у суспільстві[2].